

09

Tolnamegyei Népújság

Napoleon feleségének kézirata a Szabó Ervin Könyvtárban

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár ritkasággyűjteményének egyik különleges darabját, egy 522 oldalas, arany metszéses, vörös bőrkötésű könyvet vizsgál most eredetiség szempontjából a könyvtár központjában Remete László osztályvezető. A kéziratgyűjteménynek ez a darabja már 1911 óta a könyvtár tulajdonában van, de azóta ilyen szempontból még nem foglalkoztak vele.

A könyv — német nyelvű felirata szerint — „Mária Lujza császárnő saját kezű feljegyzései”-t tartalmazza. Egykori tulajdonosa egy Stelzhammer nevű bécsi polgár volt, a Szabó Ervin Könyvtárba pedig gróf Zichy Jenő, a híres Ázsia-kutató és útleíró hagyatékából került.

Remete László szerint a kézirata kétségtelenül Habsburg Ferenc császár lányától, Napóleon feleségétől származik. A betűformák, a vonalvezetés azonosságát mutat a császárnő leveleinek írásával, a tinta színének megfakulása is ódon kéziratra vall, nem késői másolatra; a papír színe, minősége szintén a múlt század első felére utal.

Az eddigi vizsgálatok szerint Mária Lujza élete utolsó szakaszában, Párma hercegnőjeként írta be a könyvbe a korabeli filozófusok, moralisták vallásról, erényről, istenről, nemesekről, polgárokról,

szóló elmélkedéseit. Ismeretes, hogy harmadik férje, Bombelles gróf eléggé elhanyagolta Napóleontól és Neippergtől „örökölt” idős nejét; a gyakori egyedüllét unalmát csak ritkán szakította meg olyasvalami, mint a Pármában vendégszereplő francia tenoristával szőtt, európai közderültséget keltett futó viszony... Joggal feltehető tehát, hogy a magárahagyatottság nehéz időszakainak enyhítésére vetette papírra a több mint félezer oldalt megtöltő kegyes elmélkedést. A vaskos kötet tartalmával ugyan aligha keltheti fel a szellemi hagyatékok között búvárokodók érdeklődését; a szerző személye miatt mégis a könyvtár legértékesebb darabjainak fenntartott polcra került.

Cs. B.

244

Napoleon feleségének kézirata a Szabó Ervin könyvtárban

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár ritkasággyűjteményének egyik különleges darabját, egy 522 oldalas, arany metszéses, vörös bőrkötésű könyvet vizsgál most eredetiség szempontjából a könyvtár központjában Remete László osztályvezető. A kéziratgyűjteménynek ez a darabja már 1911 óta a könyvtár tulajdonában van, de azóta ilyen szempontból még nem foglalkoztak vele.

A könyv — német nyelvű felirata szerint — „Mária Lujza császárnő sajátkezű feljegyzései”-t tartalmazza. Egykori tulajdonosa egy Stelzhammer nevű bécsi polgár volt, a Szabó Ervin könyvtárba pedig gróf Zichy Jenő, a híres Ázsia-kutató és útleíró hagyatékából került.

Remete László szerint a kéz-

irat kétségtelenül Habsburg Ferenc császár lányától, Napóleon feleségétől származik. A betűformák, a vonalvezetés azonosságát mutat a császárnő leveleinek írásával, a tinta színének megfakulása is ódon kéziratra vall, nem késői másolatra; a papír színe, minősége szintén a múlt század első felére utal.

Az eddigi vizsgálatok szerint Mária Lujza élete utolsó szakaszában, Párma hercegnőjeként írta be a könyvbe a korabeli filozófusok, moralisták vallásról, erényről, istenről, nemesekről, polgárokról, katonákról szóló elmélkedéseit. Ismeretes, hogy harmadik férje, Bombelles gróf eléggé elhanyagolta Napóleontól és Neippergtől „örökölt” idős nejét; a gyakori egyedüllét unalmát csak ritkán szakította meg olyasvalami, mint a Pármában vendégszereplő francia tenoristával szőtt, európai közderültséget keltett futó viszony... Joggal feltehető tehát, hogy a magárahagyatottság nehéz időszakainak enyhítésére vetett papírra a több mint félezer oldalt megtöltő kegyes elmélkedést. A vaskos kötet tartalmával ugyan aligha keltheti fel a szellemi hagyatékok között búvárokodók érdeklődését; a szerző személye miatt mégis a könyvtár legértékesebb darabjainak fenntartott polcra került.

Cs. B.

1974 JUN 18

Dolgozók Lapja (Komárom)

09

Napoleon feleségének kézirata

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár ritkasággyűjteményének egyik különleges darabját, egy 522 oldalas, arany metszéses, vörös bőrkötésű könyvet vizsgál most eredetiség szempontjából a könyvtár központjában Remete László osztályvezető. A kéziratgyűjteménynek ez a darabja már 1911 óta a könyvtár tulajdonában van, de azóta ilyen szempontból még nem foglalkoztak vele.

A könyv — német nyelvű felirata szerint — „Mária Lujza császárnő sajátkezű feljegyzései”-t tartalmazza. Egykori tulajdonosa egy Stelzhammer nevű bécsi polgár volt, a Szabó Ervin Könyvtárba pedig gróf Zichy Jenő, a híres Ázsia-kutató és útleíró hagyatékából került.

Remete László szerint a kézirata kétségtelenül Habsburg Ferenc császár lányától, Napóleon feleségétől származik. A betűformák, a vonalvezetés azonosságát mutat a császárnő leveleinek írásával, a tinta színének megfakulása is ódon kéziratra vall, nem késői másolatra; a papír színe, minősége szintén a múlt század első felére utal.

Az eddigi vizsgálatok szerint Mária Lujza élete utolsó szakaszában, Párma hercegnőjeként írta be a könyvbe a korabeli filozófusok, moralisták vallásról, erényről, istenről, nemesekről, polgárokról, katonákról szóló elmélkedéseit. A vaskos kötet tartalmával ugyan aligha keltheti fel a szellemi hagyatékok között búvárokodók érdeklődését; a szerző személye miatt mégis a könyvtár legértékesebb darabjainak fenntartott polcra került.